JUSTA FUNEBRIA
Magnifico, Nobilissimo & Amplissimo
VIRO
DN. SIMONI SCHULTZIO,
Reipubl. Thorunensis PræCoS. Seniori
Meritissimo,
ac Ministerii Evangelici Directori
Gravissimo,
Ipsô exequiarum die 21. Junii,
Anno 1708.
Ex debito solvit
MINISTERIUM THORUNIENSE.

THORUNII,
Impress. Johannes Conradus Rügerus.

Dum mala, ſic ſcelerum poenas poſcente *Jehova*,
Publica per longas invaluere moras:
Præ-Conſul Senior venerandus, coelica captans
Gaudia, *Thorunium* triſtȝ valere jubet.
Gratulor haſce vices. Tu ſed *DEUS* optime, nobis
Afflictis faveas! Almaque pax redeat!

Funus
Patroni ſui vere benevoli paucis moeſtus
Comitatur
EPHRAIM PRÆTORIUS,
Eccleſiar. Thorunenſium Senior.

Qui tum non potuit, quando triſtiſſima circum
Multa cohors Natæ luxerat exequias,
Flebile ad illius monumentum tendere mæſtus,
Cum nimis afflixit mœror acerbus eum.
Nunc charus Genitor placida cum morte recedit,
Ex ævi ſpatio, cernere quisque poteſt.
In tumulum Natæ, iam rite paraſſe ſequelam
Extincto mortem, quod cupiebat amor.
Hoc tamen haud exoptavit mæſtiſſima Conjux,
Hanc non optabant, pignora chara diem.
Vivere dignus erat, ſemper vox publica clamat
Et privatus ait. Vivere dignus erat!
Fulcrum etenim Solidum fuit hic urbisque domusque,
Aſt ſvevit fulcrum perdere nemo lubens.
Nam ſemper quamvis aliena negotia centum
Per caput & circa perſonuere latus,
Perſtitit ille tamen veluti Marpeſia cautes,
Adverſus cunctas mente tenace vices.
Perſtitit & vegetas vires adamantius alter
In longos valuit rite locare dies.
Civibus unum Oculum, Sobolique dicaverat unum
Creſceret in ſimiles quo urbsq; domusq; modos.
Nilus vicinæ non tot fert commoda genti,
Urbi hic quot Conſul commoda fida dedit.
Myſtæ Sacrorum, qui lugent fata Beati,
Patronum nequeunt ſat celebrare ſuum.
Aſt quia deceſſit: Sit pro ſolamine vobis
Lugentes, tantum Vos decoraſſe Virum.
Excelſam Cœli, qui nunc aſcendit in Arcem,
Qua vitæ æternæ præmia Sanctus habet.

Hæc debiti honoris
Ergo
Præſidi Emerito Miniſterii noſtri apponere,
voluit & debuit
MICHAEL Ringeltaub.
Eccleſiaſtes Neopol. Sen.

Siſtite ploratus, Lugentes, tollite leſſus
De terra migrat Schultzius, haud moritur
Octo annis Præ-Conſul ſeptuaginta peractis,
Ipſe ſatur vitæ migrat ad aſtra Poli.
Non referam curas, exantlatosque labores,
Quos poſt fata etiam patria noſtra colit.
Expers curarum, vacuus nunc mole laborum,
Langvida quò tumulo molliter oſſa cubent.

Hac

Hâc tristi tegitur Præ-Consul Schultzius urnâ,
Virtutes prohibet gloria læta tegi.

Ultimo honori Magnifici Præ-Consulis scrib.
GODOFREDUS WEISSIUS,
ad D. Mar. Ecclesiast.

DEfuncti lauro redimebant tempora gentes,
Cum vellent solito condere membra solo.
Tunc Cæsar quidem qværit: mihi dicite causas,
Cur caput extincti laurea serta tegant?
Reddiditista Bias: Quia nunc mœrore carentes
Pressuras mundi deseruere meras:
Quodsi turba suos vitali lumine cassos
Ethnica, funerea letha recondit humo,
Qui tamen immanis Plutonis regna subibant
Protinus, & quibus est janua clausa poli;
Cur nos Christicolæ funus ploramus amici,
Qui pro loca terris jam meliora tenet,
Nos quibus est Christi promissa potentis imago,
Et datur æthereas scandere posse domos.

Inter tot suspiria piis meritissimi Patroni manibus gemens debebat
MARTINUS OLOFF,
Ecclesiast. Polon. ad D. Mar.

OCcidit heu! SENIOR PRÆCONSUL THORUNIENSIS,
Hinc justi nobis causa doloris adest!
Occidit heu! PATRIÆ PATER: Hic, qui vinceret Annis
Nestoris annosi Secula, dignus erat.
Prima cui Christus, Verbum illius altera Cura,
Proxima, cui Themidis Sacra fovere, fuit.
O Venerande Senex, morbo lassate diurno,
Quid Tibi jam requie gratius esse potest?
Nullum jam studium Te, nullaque Curea fatigat,
Nec lassat pariens tædia multa Labor:
Armorum strepitus requiem non turbat acerbus,
Nec Corpus functum Sors inimica premit.
O Te Felicem! coelestis gaudia Vitæ
Percipis, & Cœli celsa Theatra colis!
Omnipotens DOMINUS reliquos Proceresque, Patresque
Conservet sanos incolumesque diu?

lugens apposuit
SAMUEL Schönwald.
Eccl. Neop.

Anno, quo suspiramus:
NULLa saLVs arMIs: XerXes rVat! VnDIqVe sit PaX!
Et quo monemur:
FIDe Deo: spera: sIC bene CeDit opVs!

SI quondam licuit moestas effundere voces,
Ac nimium lacrymis ora rigare piis,
Jam demissa decet lugendo corda gravare,
Jam dare moestitiæ publica signa licet.
PRÆCONSUL noster, dum letho lumina claudit,
Corpus & exanimum terra paterna capit.
Clarus erat meritis, summa pietate nitebat
Justitiæ magnus CULTOR & AUTOR erat.
Hunc Curatorem sensit Respublica, Templum,
Et Schola: Quid potuit promeruisse magis?
Publica præposuit privatæ commoda vitæ,
Constanti coluit pectore jussa DEI.
Illius emicuit Domini prudentia vulgo
Nam poenas verbis miscuit ille bonis

Jure

Jure VIRUM tantum moerens Ecclesia plangit;
Præsidio Dominum flet viduata Domus.
Jure VIRI tanti mortem deplorat amicus,
Et cives cuncti, Pieridumq; cohors.
Sed cessent lacrymæ: nulli pugnare licebit
Adversus summi firma statuta DEI.
Mortuus in DOMINO, DOMINO nunc vivit in ævum;
Ad DOMINUM rediit Spiritus unde fuit.
Nec periit, coeli sed vivit in arce beatus:
Et resonum gestu pangit ovante melos.

CHRISTOPHORUS RAZKI.
Eccles. polon.

Quamvis afflictis addenda afflictio non sit;
Ut fas ac æquum est, juraque sancta vetant.
Cædere non etenim licitum cum prole parentem,
Ex uno grave sat vulnere vulnus erit.
Rebus in humanis tamen hac non lege ligatur
Is, qui tam vitæ quam necis est Dominus.
En! quale hoc fatum Cognatio Schultzia *sentit!*
Nam querulos lessus tibia moesta facit.
Terræ mandari Natam *dedit haud ita pridem,*
Iam Pater *ipse* Senex *contumulatur humo.*
Sicque dolor, gemitus, sociatur moesta querela,
Tota Patrem *dolet urbs! Major & inde dolor!*
Sufficit; à Domino *veniunt hæc omnia fata,*
Seu bona seu mala sint, solus Is *Autor erit.*
Ergo clara Domus *suffundere lumina rore*
Desine, nam Dominus *vulnera tanta facit!*
Hic ferat auxilium moestis, Domuique *medelam,*
Addat nec Patriæ vulnera vulneribus!

Ad tumbam de Patria optime meriti
B. Dni Proconsulis fudit lugens
DANIEL KOEHLER.
Ecclesiastes ad D. M.

Heu! quam flebilis, hic jubet vacare
Casus attonitos dolori acerbo,
Nostræ qui cito mentis auffert omnes
Vires, concutiens tenella corda?
Nam cum sustulimus mali molesta
Multa quæ Procerum *labor levavit;*
En novissima deprimit vicissim
Clades moenia nostra, Stimulosque
Non opina, novos doloris addit!
Pro-Consul, Tua, Magne mors beata
Non satis lacrymanda, nos fatigat.
Assessor Themidis *bonos per annos*
Qui condignus eras, Decus, Corona,
Nostri Thorunii, potissima & pars:
Cives hac ratione plus gubernans
Ut cujusque salutis esset acris
Prima Cura Tibi; Stetit bonus, TE
Dirigente, *Deo sacratus Ordo,*
Cunctis felicitas fuit perennis.
Ast; O tempora nunc inauspicata!
Mortis, queis subitæ nociva tela
Hoc in funere multa damna linquunt.
Hinc Patrum Patriæ *dolor; Canitque*
Odas cum gemitu Cohors fidelis;
Hinc Cives, chara Pignora, ac Marita,
Effundunt lacrymas in ore acerbas.
Sed Benigne Deus Levamen adde,
Omnes firma animos, repelle luctus.
Serva Nutritios, rege & Regentes,

Hæc in Communi luctu vovens apposuit
MICHAEL Ringeltauben *jun.*
p. t. Adjunctus Eccl.

Inscriptio Sepulchralis.

Magnificus Præ-Consul obit, nulli arte secundus,
SCHULTIUS en Prudens, Clarus & ingenio:
Eheu! Thoruniense Decus, Generosa Propago.
Nulli unquam nocuit fraudibus atque dolis

Profuit

Profuit ast semper Templisque Scholisque benigne,
Consiliis Patriam juvit & Æquus erat
Inclytus Hic Vir, dum finitur Vita Laborum,
Eccur tam cito nos deseris, Alme PATER?
Eccur officium tam Sanctum deseris, atro
Inficiens Cives Syrmate Templa, Scholas?
O VIR Nestorea semper dignissime vita!
Assignata TIBI TE vocat hora necis.
Nos Manes Cineresque TUos veneramur honore
Assiduo cunctis Devenerande SENEX.
Regna ubi Ter benedicta TRIAs sine fine beatus,
Sidera ceu fulgens, in rutilante Polô.

Condolente apposuit manu
GODOFREDUS CHOLEVIUS
Eccles. Grembocinensis.

QUem quondam Tyrio velavit murice vestis,
Qui patulis nostris sanctaque jura dedit;
Quemque perorantem stupefactis auribus hausit
Curia, compositum flebilis urna capit.
Scilicet æternum sancita ex lege tenorem,
Neglecto rerum fœdere, fata tenent
Cum Doctis ditum densari funera, mistos
Subque umbras vegetis vidimus ire senes.
Non tamen enecto mors omnia corpore finit,
Fama sed evictos effugit acta rogos.
Vivis adhuc, nomenque Tuum, famamque loquentur
Lustra renascentem cum Pietate tuam.
Æthera jam victor superas palmamque capessis,
Exhaustoque Deus membra labore levat.
Vos animum querulô, Satis, dissolvite luctu,
Corda nec injectâ tundite pulsa manu
Casibus exemptus dubiis, fatisque malignis
Adspicit in Cœlo jam sine fine DEUM,
Ossaque constructo requiescant aggere, tellus
Passaque sit cineri non onerosa Sacro.

Condolens apposuit Patrono, Patriæ
quondam Patri gravissimo
JOHANNES HELD P. Gursk.